

PERSDOTTER, CHRISTINA

**Den wådeliga händelse, som timade i Marks
härad, Istorps pastorat och Yxnewalla
socken uti Hyltenäs by: författad i en wisa,
af enkan Christina Persdotter, född i samma
by. Sjunges som: Rätt hjertelig**

Tryckt 1783
1783

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

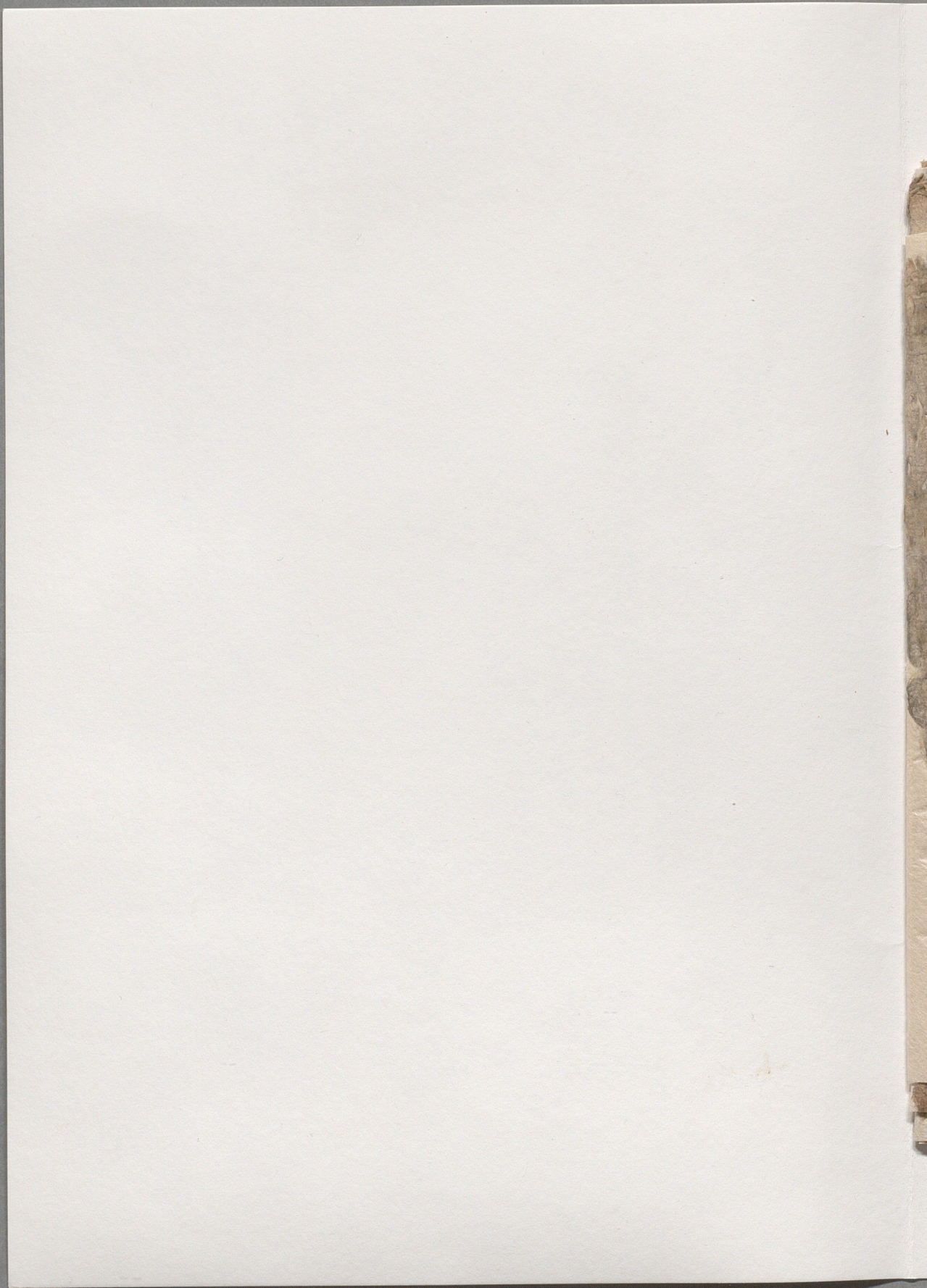
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Dec 5

925

Den
Wädeliga Händelse,

Som rimade

I Marks Härad, Gstorps Ba-
storat och Yruwalla Socken,
uti Hultens By;

Författad i en

W I S A,

Uf Enkan

Christina Persdotter,
Född i samma By.

Sjunges som:
Rätt hjertelig jag längtar ic.

*****

Tryckt År 1783,

1.

Ach! uselhet och jämmer; Ach!
hvilket qwal och we: All smär-
ta hjertat klämmer, Då wi här
måste se Siu lit tillsammans bäras,
På en gång, hem til hus. Ach!
Hyltenås, försäras; Här släck's
så många ljus.

2. En gladtätt Söndags mor-
gon, En ymlig afton fick: Hvem
tänkte på den sorgen, Då man til
måsan gick? De mente Fadbrar
blifwa, Wid spåda Barnets dop;
Men döden fick dem skrifwa I bland
sin stora hop.

3. De Ser och Barnet lilla Helt
hastigt måste dö; De råkte fara wil-
la, I rötnet, på en sjö; Och som
de hastigt förde, Af fruktan i fullt
traf, Dyrkan skyndsamt förde Dem
i sin wida graf.

4. Där

①
4. Där lågo de den natten I fat-
la böljan blå; Man fick blott syn
på hatten; Men ej dem sielswa nå.
Dock när, den andra dagen, Kom
mycket folk ihop, Bles hwar med
ann' uptagen Ur denna wåta grop.

5. Ach! Hyltenås, du arma: Du
må wäl flå dig swart. Bed Gud af
sig förbarma Utöfwer dig fullsnart!
Mins ock de förra åren, Med wä-
dor, som då handt. Och många lagt
på bären, Som du för dina kändt.

6. Just wid Midsommarn sköna,
Då all ting stod i stor, Fick du, för
fort se'n, röna En sorg, som nog war
stor: Ett Bröllops-lag war glät-
tigt, Must på högden höll; En
Dräng, i swindel, hästigt Däutför
berget föll.

7. Des Mor, en wärnlös Enka,
Förut i sorgen gick; Hwar en nog
lätt kan tänka, Swad hjerte fläm
hou fick. Det war i Junii månad,
I näst förlidna år. Des Son, i dö-
den dånad, Från Brudhus bars
på bår.

8. Nu

8. Nu må wi mer försäras, Och
gråta Entans nöd, Som åter ser
hembäras Hans Bror, i wattenet
död. Ach! mina twänne Söner,
Ar hannes klage ljud. Hon ropar
jammer böner: Hjelp mig, o! Sto-
re Gud.

9. Man ser två Mekar låra,
Bland denna olycks hop: Hon skulle
Barnet bära Til H. Krans helga
dop. Från eget Barn, i waggan,
De fara med gladt mod: De wetst'
ej at dödsflaggan Mot dem i wägen
flod.

10. En gammal Enka sitter I sorg
förutan tröst: Des tåre kalk är bit-
ter; Hon hörer qwilrand' röst Af
twänne Barn, som sakna Sin låra
Far och Mor, Hwar morgon när de
wakna. Den ängstan är wist stor.

11. En Fästmo hjertlig klagar
Det ömaste dödsfall, At hannes
fagnads dagar Och glädje snart blef
all; Hwärt öga derwid rinner, Och
hwar beklagar den, Som i sikt til-
stånd

Stånd finner Sin aldrabästa vän.

12. Du lilla, tårla Piga, Som saknar nu din vän, Jag bör wist ej förtiga, Ut i din Ungerwän Du misste just en hielte, Så rast som hjort och hind, Och undrar ej du fälte Mång' tårar på din kind.

13. Hör än fler' forge-toner, En Piga och en Dräng, Twå hurtiga personer, Twå blomster på wår äng, Som önstade hwarannan, Med tiden, kunna så: Nu sällas de tillsammans, Och ned til botten gå.

14. Hon dygdig war och fager, Dess rosenröda kind I runda ättor dagar Ej misste fågring sin. Det tyktes som hon wille Ut sina wänner le, Ut hon fått bättre gille, Och där sin Brudgum se.

15. Det war wäl fastlig wände, Och hisfligt forge-rop; Doel snarlig slutas wände Allt qwal för denna hop. Nu ha de fått god hwila På denna mödan fort; Ty döden fick ej ila, Men tog dem hastigt bort.

16. Jag

16. Jag får och ej förglömma En
liten Telling grön, Den hwar man
vet berömma För dygdig och för
fön; Men utan far och moder, Och
utan syston här; Ty war hans flytt-
ning goder, Och Gud höll honom
får.

17. Du klämda Moder unga,
Som lilla fostret födt; Men fick den
sorgen tunga, Se det hembäras
dödt, Förr än det blef rentwaget I
dopets helga flod, Sorg ej! Gud
det dock taget Af nåd; ty han är
god.

18. Jag mins Ser är tillbaka,
En Dräng ifrån oss gick, Som och
bars död tillbaka: En bitter sorge-
drick! Han war båd' qwick och snäl-
ker, Och kunde spela wäl; Dock blef
hans morgon qwäller, Och trop-
pen utan själ.

19. Just Kyndelsmåso-dagen,
Då han til Kyrkan gick, Blef han
af daga tagen. Hwad ångslan man
då fick! Ja, strömmarne så runno, At
man

①

man fler' dagar gick, Til deß de ho-
nom sunno, Ut han begrafning fick.

20. Hans Bröllops-dag blef firad
Af wänner och af slägt, Ej war
nä'n Flicka firad; Men djupt i sor-
gedrägt. Här war båd' grät och jäm-
mer; Man sörgde denne wän: Jag
twiflar ej, det flämmer Nog män-
ga hjertan än.

21. En Man kom in i stuga, Helt
munter, rass och sund: Tank, hwad
wår kraft wil duga! Han störtar
samma stund. En, med sin yr, ut
stogen, Bliw också släpad hem: St
så, förr'n man blir mogen, Tid
stompas lif och lem.

22. En Söndags morgon hände,
En Piga frist utgick, Och ingen plä-
ga kände, Men si, hon bäras fick ut
Lad'gården åt stuga; Får straxt med
döden gå. Ach! at wi wore sluga,
Och döden tänkte på.

23. Twå späda Piltar stöna, Om
femårs ålder hwar. Så dödens lia rö-
na, Til sorg för Mor och Far Den
ene

ene föll i strömmen; Den andre blef
förbränd, Up! syndig själ, ur dröm-
men, Och gör med Gud dig känd.

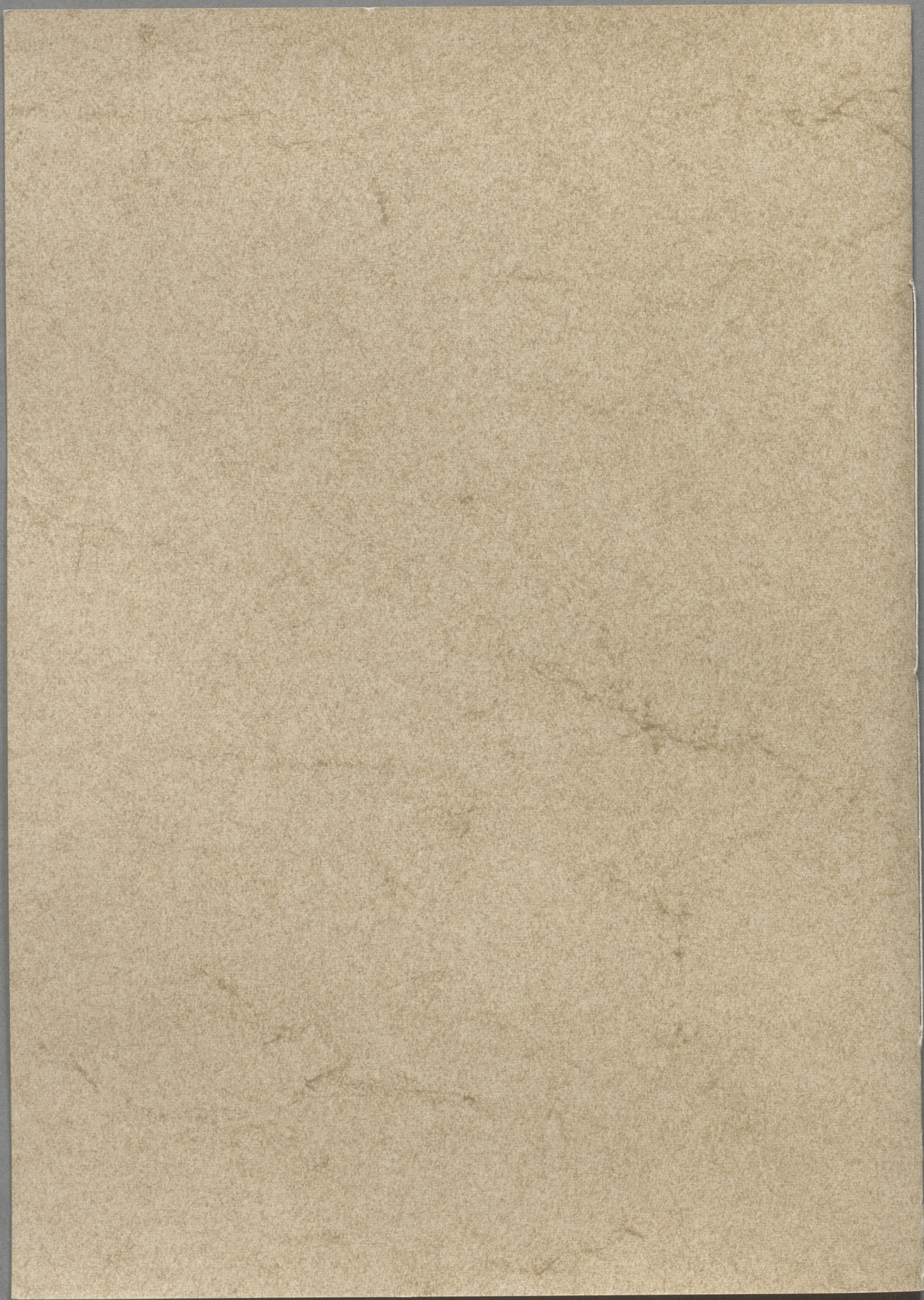
24. Här ändas nu min wisa, Som
skulle Grafskrift bli. Gud gif de hjer-
tan lisa, Som sorgen råkat i! Han
fäste i vårt minne, Alt döden står of-
för; Men hwar wi honom finne,
Han of ej kunnigt gör.

25. Den gör då bäst, som la-
gar, Alt han försigtig är, Och al-
la sina dagar Sin själ i händer
bär. Fly, Männ'ko-barn, til Her-
ran Och fölg hans budords stig;
Det gagnar när och fiellan:
Det råder jag
ock dig.

Exemplaret kostar 6 Runnstycken.

①

www.books2ebooks.eu